

CZ.03.1.48/0.0/0.0/16_053/0004128

Cesta ke změně

Paní Eva

„Mám vrozenou vadu páteře a půlku dětství se stala Lipnice nad Sázavou, kde je léčebna ortopedických vad, každoročně na šest měsíců mým druhým domovem, a to až do konce základky. I když jsem na doporučení lékařů neměla otěhotnět s tím, že by to byl risk, mám syna a dceru. To díky pravidelnému cvičení a posilování zádočných svalů, jinak bych to opravdu nezvládla. Když vidím svou páteř na snímku, obratle vypadají jako po nehodě, rozpuštěné. Mám v životě štěstí, jak na lidi kolem sebe, tak na práci, ale stačilo jednou nešťastně upadnout a vše se změnilo. Dostala jsem důchod prvního stupně a musela dát výpověď v práci, kterou už bych byla nezvládla naplno. Po pár dnech jsem našla práci v chráněné dílně. Ač jsem za tu práci byla vděčná, ubíjela mě...cvakání šroubečků do plastu... Když po roce přišel dopis, kde stálo, že je mi důchod odebrán, skončila i smlouva v chráněné dílně. Brala jsem to jako křivdu a

netušila, že osud mi tak nabízí jinou a mnohem lepší šanci.

Dávno vím, že nic se neděje jen tak, vše má svůj důvod. Po nějaké době jsem se stala OZZ a nastoupila do práce, která mi ze zdravotních důvodů vyhovovala, bohužel byla pouze sezónní. V průběhu této práce se v naší rodině stala tragédie. Bylo to pro mne velmi bolestivé období. Opět jsem opět hledala práci a potřebovala jsem ji co nejdříve i z psychických důvodů, abych nebyla se svým trápením zavřená mezi čtyřmi stěnami, ale nebylo to tak snadné, jednak s ohledem na má pracovní omezení a pak také psychicky.

K mému štěstí jsem se na úřadu práce dozvěděla o MESADĚ. Hned druhý den jsem se sešla s paní Fošenbauerovou. Je to moc milá a empatická žena, se zájmem mne vyslechla a pochopila. Na dalších schůzkách se řešil můj zdravotní stav, a jaká práce by byla vhodná. Nesmím pracovat ve vynucené poloze, dlouho stát, dlouho sedět, nezvedat těžká břemena a uvítala bych práci smysluplnou, nejlépe s lidmi. A tak nás napadla sociální práce v charitě. Vše mi pomohla zařídit, a tak mám práci ve skvělém kolektivu, spolupracuji s výbornými kolegyněmi a do práce se těším. Každé ráno chodím k jedné milé paní na dohled. Stalo se, že jsem ji našla ležet u postele, nemohla sama vstát, poranila si ruku, ale jinak byla naštěstí v pořádku. To jen potvrzuje, že pravidelný dohled u seniorů se vyplácí. Ráda poslouchám její vyprávění, třeba jak se vdávala na Silvestra a kytici měla z černého bezu dovezeného z Holandska. Pak s kolegyní Maruškou rozvážíme obědy. Je to práce, při které aspoň na pár hodin zaženu žal. Práce a lidi co mám kolem sebe, to je to, co mi právě teď pomáhá, a jsem ráda, že naopak i já mohu být druhým užitečná. Nechci, aby to znělo jako fráze, ale díky MESADĚ mám skvělou práci a poznala jsem tak i spoustu hodných lidí, moc mi to pomohlo. Tak si říkám, že až na to neštěstí mám štěstí na rozdávání.“

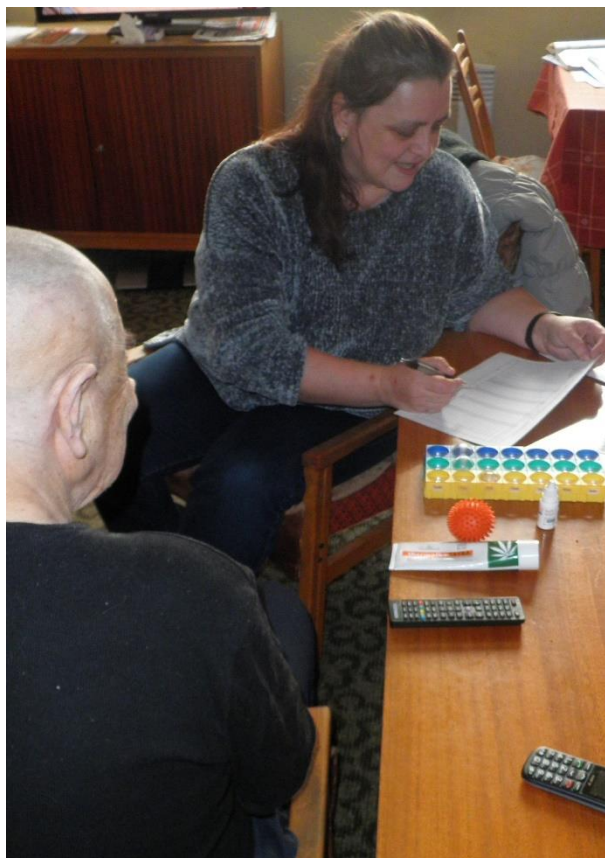

CZ.03.1.48/0.0/0.0/16_053/0004128

Cesta ke změně

Paní Marcela

Když jsem se v roce 1995 přestěhovala s rodinou z Prahy do Jižních Čech, netušila jsem, že mým hlavním problémem se na dlouhá léta stane řešení zdravotního stavu mého i mé rodiny a hledání práce. Můj zdravotní stav nikdy nebyl úplně dobrý, vždy jsem se potýkala s problémy pohybového aparátu a bipolární poruchou. Získat práci s těmito problémy a navíc na menším městě, kde se volná místa často přenechávají mezi rodinou nebo známými, se ukázalo jako obtížně řešitelné. Přesto se mi čas od času podařilo sehnat práci na dobu určitou nebo brigádu. Jako neřešitelný oříšek se vše ukázalo v době, kdy nastalo silné zhoršení bolestí v oblasti krční páteře, beder a kostrče, navíc se objevily potíže s omezenou pohyblivostí a sníženou citlivostí celé levé poloviny těla, zhoršení zraku i sluchu. V té době se zhoršily i mé maniodepresivní potíže. Na psychiku náročná práce v nepřetržitém provozu se ukázala jako nevhodná a musela jsem ji ze zdravotních důvodů ukončit. Nejdříve jsem byla uznána osobou se

zdravotním znevýhodněním, později jsem dostala I. stupeň invalidního důchodu. Vše dohromady spojené s marným docházením na úřad práce, můj zdravotní stav spíše zhoršovalo. Jednou jsem se dozvěděla o občanském sdružení MESADA, které podporuje a pomáhá osobám se zdravotními problémy. Po delším váhání jsem se spojila s pracovníci na pobočce v Písku, kdy jsme si domluvily schůzku. A tak začala naše dlouhodobá spolupráce. Kromě konzultací ohledně mého zdravotního stavu, hledání práce, psaní životopisu, administrativy spojené s jednáním na úřadech a se žádostí o invalidní důchod, jsem se setkala i s velkým pochopením, s empatií, ochotou mi v mé situaci pomoci. Poté, co jsem absolvovala řízenou praxi v jedné písecké redakci, mi byla nabídnuta v rámci projektu Cesta ke změně možnost dotovaného zaměstnání na dobu určitou. I díky tomu, že mám certifikát jako pracovnice v sociálních službách, mi bylo nabídnuto zaměstnání ve Farní Charitě v Milevsku jako pomocná pečovatelka. Moje pracovní konzultantka se mnou prošla veškerými náležitostmi ohledně nástupu do zaměstnání, a zůstala mou oporou po celou dobu. Jakýkoliv problém, ať už zdravotní nebo pracovní, jsem s ní konzultovala a velice oceňuji i to, že v dané situaci i aktivně pomohla. Mou prací je provádět dohled nad svěřenými klienty, kdy dohlížím, zda jsou vzhledem k svému aktuálnímu zdravotnímu stavu v pořádku, vyřizuji pro ně drobné záležitosti, jako je donáška pošty, nákup potravin, léků. U jedné paní provádím i nácvik dovedností jako je chůze, čtení, psaní, procvičování řeči, aj. Pomáhala jsem i s tříděním šatníku v charitě a zúčastnila jsem se jako dobrovolník Tříkrálové sbírky.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

CZ.03.1.48/0.0/0.0/16_053/0004128

Cesta ke změně

Tato práce nepatří mezi nejtěžší, ať už fyzicky nebo psychicky, ale přesto jsem za ni velice vděčná. Když vidím, jak se klienti na mě každý den těší, vím, že jim moje přítomnost opravdu pomáhá. Jsem Mesadě za tuto příležitost, kdy jsem si dokázala, že dokážu i při svém zdravotním stavu vykonávat tuto činnost, velice vděčná. A jsem si jistá, že nejsem sama.